

U v o d

Ljudska prava su individualna prava koja proističu iz ljudskih potreba i sposobnosti. To su prava "koja pripadaju svakom pojedincu zbog toga što je on ljudsko biće, nezavisno od zakonskih dokumenata". Njih čovjek stiče rođenjem, i kao takva su univerzalna, neuništiva i neotuđiva.

Demokratiju poznajemo u užem i širem smislu.

U užem smislu demokratija predstavlja politički sistem u kome postoji vladavina većine ili još preciznije vladavina u ime većine. Ustavom i zakonima je obezbeđena mogućnost da građani neposredno ili preko svojih predstavnika utiču na odluke državnih, samoupravnih i drugih organa.

U širem smislu demokratija se ne odnosi samo na politički sistem i njegove institucije već i na demokratske odnose u privredi, kulturi, obrazovanju, zdravstvu, tako da svi imaju jednake uslove za školovanje, lečenje i drugo.

DEMOKRATIJA I LJUDSKA PRAVA

1. Pojam demokratije

Pojam demokratija označava oblik vlasti u kojem sve odluke neke države donosi izravno ili neizravno većina njezinih građana kroz poštene izbore. Kad su ti uslovi ispunjeni, vlast se može opisati kao demokratska. To vredi za razne sisteme upravljanja, jer se ti pojmovi mogu kombinovati i s drugim vrstama vlasti. Pojam 'demokratija' skovan je u staroj Ateni u 5. vijeku p.n.e.. Demokratija – grčki demos – narod i kratia – vladati.

S vremenom se značenje 'demokratije' promenilo, a savremena se definicija jako menjala od 18. veka, otkad su se uveli razni "demokratski" sistemi u mnogim državama. Modernu demokratiju mogli bismo definisati kao sistem vlasti u kojem konačna politička moć, ili suverenitet, pripada narodu bilo direktno ili putem izabраниh predstavnika.

Osnovni principi demokratije:

Ucesce gradjana u vlasti (potrebno je da gradjani imaju razne mogucnosti da uticu na vlast, da mogu da joj kazu sta od nje ocekuju, da mogu javno da kritikuju bez straha od posledica)

Jednakost gradjana (svi gradjani su jednaki pred zakonom, isti u pravima i duznostima bez obzira kojoj naciji, klasi, veri i polu pripadaju)

Politicka tolerancija (nema demokratije ako i manjina nema pravo da kaze sta misli i da aktivno propagira svoje stavove)

Odgovornost vlasti (Izabrani funkcioneri imaju dvojaku odgovornost : politicku i krivicnu)

Javnost rada (mediji i dostupnost informacija)

Redovni, slobodni i pravedni izbori (slobodni su oni koji se odvijaju bez zastrasivanja i pritiska na birace)

Kontrola zloupotrebe vlasti (politicka korupcija se definise kao zloupotreba javnog položaja ili imovine od strane izabраниh funkcionera) .

2. Pojam ljudskih prava

Ljudska prava se odnose na vrednosti koje imaju izuzetan značaj za čovekovo biće. Te vrednosti postoje nezavisno od toga koliko ih je čovek svestan, tj. kako ih subjektivno doživljava, i na koji način su prisutne u njegovoj faktičkoj životnoj situaciji. Svako pravo - nije ljudsko pravo. Na primer, objektivno pravo, mada čini skup pravila po kojima se ljudi imaju vladati, ne spada u kategoriju ljudskih prava. Objektivno (pozitivno) pravo stvara država ili međunarodna zajednica, što znači da toga prava ima ili nema u meri u kojoj to njegovi tvorci odrede. Subjektivna prava, koja počivaju na normi objektivnog prava, takođe, nisu isto što i ljudska prava. Kako god se konkretno iskazivala, i ta prava potiču od zakonodavca i zavise od njegove volje (može ih uvesti, ali i ukinuti).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com